

2. KAŻĄCY (6) *part praes act*

a jasne.

sg m N każący (4). ◇ A każąc(e)go (1). ◇ n N każąc(e) (1).

Sł stp s.v. kazić, Cn, Linde brak.

Imiesłów od „kazić”: wyrządzający szkodę, psujący, niszczący [co] (6) :

a. O stanie fizycznym (4) : Curculio, Animal parvum frumentum arrodens, Robak nieyáki żytny/
Zyto káżący Mącz 73c, 108b; Calep 279b.

α. Burzący, pustoszący (1) : [Achas] podburzáiąc krolá Afyryjskiego Teglátphálázará (w then
czás Syryą káżącego) przeciwko Phacem Krolowi Izráelkiemu/ cokolwiek mógł pieniędzy wydrzeć
zgormádził BielKron 265v.

b. O stanie zdrowia (2) : Verruca pustula carnem exedens. eyn grindt ader rudfleifch. Pęchyrz
káżáci cyáło. Murm 65; Lekarzłtvo gnoiące/ podług Auicenny, Ieft każące niektóre cząłtki ciała
FalZioł V 102.

Synonimy: psujący; **a.α.** burzący, pustoszący.

Cf **KAZIĆ**

KW